

Tilbyd OMSORG – ikke abort!

Hvorfor får kvinder i Danmark abort?

Mindesiden abortbarnet.dk giver måske et svar. Her kan kvinder, der har fået en abort, skrive en hilsen til det barn, som lever videre i sind og tanke, selvom det aldrig blev født. Her inviteres vi ind i et helt særligt univers af tanker og følelser.

For noget tid siden skrev en kvinde sådan her: "Jeg tog den beslutning, jeg skulle tage. Men ikke den, jeg ønskede at tage. Jeg valgte, fordi jeg måtte – ikke fordi jeg ville."

Der er kvinder i Danmark, der føler sig tvunget til abort! I deres hjerter ønsker de det ikke, men de føler, at samfundet kræver det af dem.

En graviditet kan være udfordrende på et utal af måder. Måske har den mand, der er far til barnet, ikke lyst til at tage den opgave på sig? Måske er kvinden presset i sin hverdag af bekymringer for sit helbred eller af en dårlig økonomi? Måske har hun ikke noget stærkt netværk og er bekymret for, om hun magter at stå alene med et barn?

Eller måske er den ufødte et længe ventet ønskebarn, men fosterdiagnostikken har afsløret en øget risiko for et handicap hos den ufødte, og nu vælter bekymringerne frem: "Kan jeg give mit barn et lykkeligt liv?"

Alle disse kvinder rækker det danske samfund ivrigt ud til og siger:
Du kan få en abort! Nu helt frem til 18. uge, faktisk!

Men det er ikke et gratis tilbud. For med et sådant tilbud siges også:
Dit barn kan vi godt undvære!

I handicapaktivisten Caspar Erics stærke digtsamling CRIP bliver en gruppe mødre til børn med handicap spurgt, hvad der er det værste, og hvad der er det bedste ved at være forældre til netop deres barn.

En af mødrene, Anni, svarer:

*Det bedste ved at have et handicappet barn er:
at hvis Mads fik lov at bestemme, ville vi have en smukkere verden.*

*Det værste ved at have et handicappet barn er:
at hvis verden fik lov at bestemme, ville Mads ikke være her. (citater slut)*

Abort er blevet de raskes svar på de syges problem.

Men der er en anden vej! Vi kan tilbyde omsorg - i stedet for abort.

Vi kan skabe lovgivning, der beskytter den svage. Lovgivning der sikrer, at samfundet ikke bruger sine midler på at udstille og eliminere, men på at helbrede, hjælpe, lindre og beskytte.

Vi kan som fællesskaber være synlige. *Ingen kvinde skal føle, at hendes eneste mulighed er en abort.* Det er da noget, vi alle kan være enige om. Og hvis vi virkelig mener det, så må vi også sætte handling bag ord.

Så må vi gøre tærsklen lav og atmosfæren rummelig i de forpligtende fællesskaber vi selv holde af at være i. I nabolaget, i fritidsklubben, i den lokale kirke. Overalt, hvor mennesker mødes! Så må vi lade det være tydeligt, at vi er mange om at rumme og at bære.

Endelig må vi alle stille op for dem, vi er tæt på. Tilbyde forpligtende venskab og følgeskab.

At *tilbyde hjælp i stedet for abort* er noget helt lavpraktisk: At gå med til en scanning, at finde en god barnevogn billigt på nettet, at tage en nattevagt ved det syge barn, så mor kan sove.

At holde ved!

Når vi i dag går med dette budskab: ***Tilbyd omsorg - ikke abort***, så har vi i virkeligheden valgt den svære vej. For dette budskab koster.

Men det er det eneste rigtige at gøre!

Hvis vi som samfund vælger at 'løse problemer' ved at tage livet af mennesker, vi synes, vi kan undvære, så fjerner vi det fundament, vi selv står på. En grundsten i retsstaten, som vi holder så meget af, er, *at alle mennesker er ligeværdige og har samme krav på beskyttelse.*

Undergraver vi dette fundament, risikerer vi det hele.

RETTE TIL LIV
Kerstin Hoffmann
kommunikationssekretær